

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00068-2/2020	
Érkezett: 2020 MÁRC 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>Ju</i>

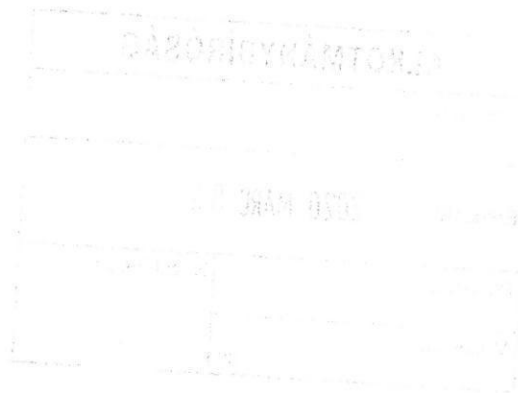
*Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti utca 35-45
1015*

Alkotmányjogi panasza pontosítás

indítványozó

*Képv.: Dr. Vincze Gyula
ügyvéd*

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott

[redacted] szám
alatti lakos **indítványozó** mint [redacted] alperes
ellen kártérítés megfizetése ügyben hozott a **Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.110./2018/15.**
perben felperes mint **közvetlenül érintett személy** az Alkotmánybírósról szóló **2011. évi**
CLI. törvény 27.§-ában foglaltakra hivatkozással a **Szolnoki Törvényszék**
1.Pf.21.110./2018/15. számú ítélete ellen előterjesztett

alkotmányjogi panaszt

a Tisztelt Alkotmánybíróság tájékoztatásának megfelelően az alábbiak szerint pontosítom
egységes szerkezetben.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg** a jelen alkotmányjogi panaszom
alapján a panaszommal támadott **Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.110./2018/15.** számú
ítéletének és **Alaptörvény ellenességét** és az Abtv. 43.§. (1) bekezdése alapján
semmisítse meg.

Ezen ítélet az Alaptörvényben meghatározott jogaimat sérti, megalapozatlan és
jogszabálysértő valamint, a jogorvoslat lehetőségem a Pp. 272.§ (2) bekezdése alapján kizárt.
A határidő számítás vonatkozásában előadom, hogy a **Szolnoki Törvényszék**
1.Pf.21.110./2018/15. szám alatti ítéletét mint ügyet lezáró végső döntést 2019.10.31.
napján vettem át, amely postai úton került részemre - jogi képviselőm – útján kézbesítésre,
ezért a jelen alkotmányjogi panaszom a nyitva álló törvényes – 60 napos - határidőn belül
terjeszttem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat szíveskedjen befogadni,
mivel fennáll az Abtv. 29.§-ban foglalt feltétel, azaz a bírói döntéseket érdemben befolyásoló
Alaptörvény ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés feltétele is.
Indítványom ezen túlmenően az Abtv. 152.§. (1) bekezdése alapján határozott kérelmet
tartalmaz. Megjelöltem az Alkotmánybíróság hatáskörét is. Indítványom megfelel az Abtv.
51.§. (1) bekezdésének, mivel egyedi ügyekben érintett személynek minősülök, azaz az
indítvány előterjesztésére jogosultságom fennáll. Indítványozóként nyilatkozom arra
vonatkozóan, hogy az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok azzal,
hogy kérem személyes adataim nyilvánosságra hozatalának mellőzését a T.
Alkotmánybíróságtól. Az alkotmányjogi panaszom az Abtv. 53.§. (2) bekezdése alapján, az
első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság előtt terjeszttem elő.

A hivatkozott bíróság eljárása és a hivatkozott számú döntése az Alaptörvény számos
alkotmányjogi panaszomban tételezett rendelkezéseit sértik, a vonatkozó törvényi
rendelkezések szerint az másodfokú eljárásban hozott döntések megalapozatlanok, súlyosan
jogszabálysértőek. Álláspontom szerint a bírósági eljárás során felmerült Alaptörvény ellenes

eljárási cselekmények, illetve mulasztások, valamint az Alaptörvény ellenes döntések kihattak a bírósági döntés érdemére is. Emiatt kérem, hogy szíveskedjenek megsemmisíteni az ügyben hozott Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.110./2018/15. számú ítéletét.

I.) Előzményi tényállás, jelen ügy lényegi összefoglalása

Felperes [redacted] férje [redacted] engedményezte [redacted] szemben a perbeli traktor kiadása iránti igényét.

Felperes [redacted] házastársa [redacted] tulajdonát képezte, a T2517 típusú traktor, ezen traktort [redacted] ingyenesen átengedte néhai [redacted] aki az apósa volt. [redacted] és [redacted] között szorosabb kapcsolat alakult ki, [redacted] a traktort használati jogát erre tekintettel átengedte részére. Azzal, feltétellel, hogy néhai [redacted]

[redacted] gyümölcsösét és műveli a traktorral, valamint a traktort megfelelően karbantartja. Néhai [redacted] és [redacted] teljes bizonyító erejű magánokiratban rögzítette, hogy néhai [redacted] használatot egyező akarattal 2012.július 11-én megszüntették. A traktor kiadását [redacted] elsőként peren kívül majd peres eljárásban kérte, [redacted] A

Szolnoki Járásbíróság kötelezte [redacted] hogy traktort 15 napon belül adja ki, ezen ítélet 2013. március 08.napján lett jogerős, a traktor, ennek ellenére végrehajtási eljárás keretében került [redacted] birtokába 2014. február 06 napján. Ebben az időszakban alperes által sem vitatottan alperes rosszhiszemű birtokos volt. Ezt a tényét alperes sem vitatta, így a jogalap nem vitatott a felek között. A perben igazságügyi szakértő került bevonásra [redacted] személyben, aki traktort használati díj ellenértékét óránként 2000. Ft-ban elvégezhető mezőgazdasági munkák idejét pedig, 67 nap és napi 8 órában határozta meg, azzal, hogy ennek a konkrét traktor típusnak nincs bérleti gyakorlata így a legközelebb hasonló típusú traktor típusal számolt. Az igazságügyi szakértő a perbeli meghallgatása során fenntartotta a szakvéleményét. Alperes előadta, hogy szerinte üzemórában kellene a traktor használati díját meghatározni, de új szakértői vélemény beszerzése iránt nem tett indítvány a szakértői véleményt elfogadta, és nem volt további bizonyítási indítvány sem az elsőfokú peres eljárásban.

[redacted] alperes ezen előzmények ellenére, az ítélet ellen fellebbezést nyújtott be, majd fellebbezéséhez egy magánszakértői véleményt csatolt, mely az számára kedvezőbb üzemóra szerint traktor használati díj megállapítást tartalmazott. Fellebbezési ellenkérelmemben előadtam, hogy a Pp. 235.§ alapján nincs helye új bizonyításnak tekintettel arra, hogy azt elsőfokú peres eljárásban nem kérelmezte az alperes.

Ennek ellenére a Szolnoki Törvényszék ítéletét, ezen magánszakértői véleményre alapította és üzemóra alapján állapította meg a használati díjat, arra tekintettel, hogy álláspontja szerint a mindkét fél által elfogadott szakértői vélemény aggályos, valamint álláspontja szerint a traktor üzemóra ideje már az elsőfokú bíróság iratanyagai között is szerepelt ezért Pp. 235.§ ellenére is lehetősége volt alperes új bizonyíték benyújtására.

Az alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (továbbiakban :ABtv) 27.§-ára alapítottan terjesztem elő mert a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.110./2018/15. szám alatti ítélete mint az ügy érdemében hozott döntés illetve befejező döntés a személyem mint indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait súlyosan sérti és a jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, illetve egyéb jogorvoslati lehetőség részemre nem biztosított.

II. Alaptörvény-ellenesség

A jogerős ítélet az Alaptörvényben és más jogszabályokban is rögzített elveket és szabályokat sért. Így elsősorban:

Alaptörvény Szabadság és Felelősség XIII. cikke szerinti – tulajdonhoz való jog.

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Másodsorban: Alaptörvény preambuluma, Alaptörvény XVIII. cikk szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog.

Az **Alaptörvény preambuluma** rögzíti, hogy „*Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.*”

Az **Alaptörvény XXVIII. cikk értelmében** : **”A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”**

II/A. Tulajdonhoz való jog sérelme:

Alperes által elismert tény volt, hogy jogerős bírósági ítélet, kötelezte, a traktor kiadására, alperes ennek ellenére, ettől elzárkózott, így alperes által sem vitatottan, rosszhiszemű birtokosnak minősült, melyet a perben ő sem vitatott „ **Azt nem tudjuk vitatni, hogy ki kellett volna adnia a traktort a jogerős bírói ítélet alapján**” (9.P.20.8582018.3 2. oldal).

Álláspontom szerint a tulajdonost illeti meg rendelkezési jog, hogy a rosszhiszemű birtokostól, milyen összegű használati díjat követeljen, teljes időre időtartam alapú használati díjat, vagy más egyéb alperes által javasolt elvégzett üzemóra szerinti munkaóra szerinti mennyiség használati díjat. Hangsúlyozom, hogy, felperesi álláspontot a bíróság által kirendelt szakértői vélemény is alátámasztotta, amelyet alperes per elsőfokú tárgyalásán tudomásul vett. Alperesnek saját álláspontja szerint igaza van, hogy rá kedvezőbb megoldás, ha üzemóra alapján elvégzett használati díjat kell megfizetnie, de felperesi álláspont szerint ezt a kockázatot, alperes vállalta amikor nem adta ki a traktort a jogerős bíróság ítélet ellenére. A tulajdonjog védelmet kiüresítené, ha a rosszhiszemű birtokos választása alapján lehet meghatározni a használati díjat, hiszen a tulajdonos nem tudott tulajdonával rendelkezni számára közömbös, hogy rosszhiszemű birtokos azzal miként rendelkezik, hogyan használja azt. Ha ezt megoldást elfogadnák, akkor bármilyen hasonló esetben a tulajdonos egyértelmű hátrányba kerülne a rosszhiszemű birtokossal szemben:

- A rosszhiszemű birtokosnak csak, úgy kellene védekeznie a perben, hogy nem használta az adott ingatlant, gépjárművet, vagy egyéb dolgot, a teljes időszakban csak annak töredékében.

Azért fontos ezt kiemelni, mert az Alkotmánybíróság több határozatában kimunkálta, hogy tulajdonjog korlátozás, és jelen esetben a tulajdonos választási szabadságának korlátozása egyértelműen az, csak szükséges mértékben egyéb alkotmányos alapjog védelme érdekében lehetséges, álláspontom szerint a rosszhiszemű birtokos által hivatkozott gazdasági racionalitás nem alkotmányos alapjog.

II/A - 1.) 2/1990. (II. 18.) AB határozat

Egy alapvető jog korlátozásának alkotmányosságához azonban nem elég, hogy egy másik alapvető jog és szabadság érvényesítése és védelme érdekében történik. Az állam csak akkor nyúlhat az alapvető jog korlátozásának végső eszközéhez, ha a másik jog védelme vagy érvényesülése semmilyen más módon nem érhető el, és a korlátozás csak olyan mértékű lehet, amennyi ehhez feltétlenül szükséges.

II/A - 2.) 7/1991 (II.28) AB határozat

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság több határozatában is (19/B/1990., 113/B/1990. Magyar Közlöny 16. és 98. szám) leszögezte, hogy az állam akkor nyúlhat az alapvető jog korlátozásának végső eszközéhez, ha másik jog védelme vagy érvényesülése, illetőleg egyéb alkotmányos célok védelme más módon nem érhető el és a korlátozás csak olyan mértékű lehet, amennyi ezekhez feltétlenül szükséges

II/A - 3.) 64/1993. (XII. 22.) AB határozat

3.1. Annak egyrészt garantálnia kell a tulajdonosi jogállást, vagyis azt, hogy az alapjog alanya egyáltalán tulajdonossá válhasson. A tulajdonosi jogállás ugyanis a jogképességének a tulajdonszerzéssel összefüggő egyik vonatkozása, melynek korlátozása kizárt (eltekintve a tulajdoni tárgyban rejlő, és nem a személyre vonatkozó sajátosságokból – robbanószer, gépjármű- adódó korlátoktól). A tulajdonhoz való alapjog másrészt garantálja a megszerzett (polgári jogi) tulajdonjog védelmét az elvonás korlátozása ellen is azon keretek között, melyeket az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatában kialakított (a korlátozás alkotmányos, ha valamely, másik alapjog, alkotmányos érték, vagy cél megvalósítása érdekében elkerülhetetlenül szükséges, és az elérni kívánt célhoz képest arányos – először.

II/A -4.) 5/2016. (III. 1.) AB határozat [31] bekezdés

A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes), ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképesé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]} Mindemellett az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alapjogi védelem illeti meg azt is, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van. A jogcím akkor kétségtelen, ha az egyértelmű” {3387/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3177/2014. (VI. 18.) AB végzés, Indokolás [24]}

II/A -5.)Logika összefüggés az alapjogsérelem és az ítélet között:

A tulajdonhoz való jog sérelme és a Szolnoki Törvényszék1.Pf.21.110./2018/15. ítélete közötti logikai kapcsolat

Ahogy a Tisztelt Alkotmánybíróság, a már korábban hivatkozott 63/1993 (XII.22) AB. Határozatában kifejtette a tulajdon alkotmánybírósági védelmének körét, az az egyéni autonómia védelmét.

Ezt álláspontját a Tisztelt Alkotmánybíróság a későbbi gyakorlatában is fenntartotta, így a 18/2015 (VI.25) AB. határozatában, valamint a 25/2015 (VII.21.) AB határozatában, de hivatkozni lehet a 5/2016 (III.1.) AB határozatra is.

Jelen ügyre levetítve az egyéni autonómia azt jelenti, hogy tulajdonost megilleti szabadság, hogy válaszon, hogy tulajdonát képező ingó dolog rosszhiszemű használatért, milyen jogszabályilag nem tiltott módon kér elszámolást.

Jelen ügyben tulajdonostól ezt a szabadságot, elvették „gazdasági racionalitás” alapján, Pp. 164.§-al, valamint 235.§ ellentétesen a II. fokú bíróság azt állapította meg, hogy nincs választási lehetősége a tulajdonosnak.

Jelen ügyben az ingó dolog (gépjármű) használatért két fajta elszámolási lehetőség volt az egyik tulajdonosra kedvezőbb, és rosszhiszemű birtokosra nézve hátrányosabb a havi elszámolás alapú, másik megoldás pedig fordítva a tulajdonosra hátrányosabb és a birtokosra kedvezőbb a megtett km. (üzemóra) alapú elszámolás.

Az elsőfokú eljárásban alperes a számára hátrányosabb elszámolást elfogadta, így másodfokú bíróság nem volt lehetősége elszámolási módtól eltérni, arra is tekintettel, hogy alperes által fellebbezéshez becsatolt magánszakértő vélemény, felperes szerint így a Pp.235.§. ellentétes.

A másodfokú bíróság, ennek ellenére mégis a tulajdonos számára hátrányosabb elszámolást választotta:

- mert álláspontja szerint a Pp 235.§ alapján felhasználható a szakvélemény
- gazdasági racionalitás.

Felperesi álláspont szerint egyértelmű, hogy a tulajdonosi egyéni autonómiába beavatkozás történt, így erre az esetre is vonatkozik Alaptörvényi alapjogvédelem.

A tulajdonjog korlátozható, de a tulajdonjog korlátozó beavatkozásnak is meg kell felelnie az Alkotmánybíróság által kimunkált szükségesség és arányossági tesztnek, jelen alapügyben nem történt szükségességi és arányossági teszt. A tulajdonjogot, anélkül korlátozták, hogy a másik félnek bármilyen alapjogi sérelme felmerült volna. (64/1993. XII.22. AB határozat, valamint 20/2014 (VII. 3.) AB határozat.

A gazdasági racionalitás, mint beavatkozási ok nem alapjog, és a tulajdonjog alaptörvényi védelmét is kiüresíteni.

II./B A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog.

A perben álláspontom szerint régi Pp. 235.§ egyértelműen rögzíti, hogy fellebbezési eljárásban nincs helye új bizonyíték előterjesztésének, kivéve, ha bizonyíték az ítélet meghozatalát követően jutott a fél tudomására. Jelen esetben nincs erről szó, ahogy szerepel 9.P.20.858/2018/3. sz. jegyzőkönyv második oldalán **„A felek egyebet előadni nem kívántak, további bizonyítási indítványuk nincs.”** A másodfokú bíróság is ítélete is rögzíti, hogy alperes új bizonyítékot csatolt be: **„Ugyan új bizonyíték,”** azonban a per eldöntése szempontjából olyan lényeges **adatokat** tartalmaz, amely adatok **már az elsőfokú eljárásban előadásra kerültek.** (1.Pf.21.110/2018/15 5.oldal). A Pp. 235.§ egyértelműen fogalmaz, hogy mikor van lehetőség új bizonyíték előterjesztésére, jelen esetben alperes nem jelelt meg ilyen okot. Hiszen, ahogy Szolnoki Törvényszék is rögzítette, a traktor kilométer óra (üzemóra mennyiség) állása már is ismert volt elsőfokú eljárásban, és ezen ismertség ellenére sem kért új igazságügyi szakértőt az első fokú peres eljárásban alperes. Így fellebbezéshez csatolt utóbb csatolt magánszakértői vélemény egyértelműen a Pp. 235.§-ba ütközik.

II/B - 1.) A 23/2018 (XII. 28) AB határozat [19] bekezdés:

Alkotmánybíróság végezetül alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alapjogok érvényesülnek-e akkor, ha a bíróság az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazását kifejezetten mellőzi, és ezzel megakadályozza a jogszabály céljának érvényesülését. Így a panasz eleget tesz az Abtv. 29. §-ában írt követelményeknek is

II/B- 2.) 7/2013. (III. 1.) AB határozat [24] bekezdés:

Az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja

az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is”

II/B- 3.) 3027/2018. (II. 6.) AB határozat [13] bekezdés

Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}

Hivatkozni szeretnék még az Alkotmánybíróság gyakorlatára a Pp.235.§ kapcsolatban.

II/B.- 4.) 3004/2016. (I. 15.) AB végzés [12] bekezdés:

„A fellebbezési hivatkozások miatt a másodfokú bíróság továbbá többek között rámutatott: az indítványozó az elsőfokú eljárásban az ingatlanok a szerződés megkötése után az ártéri védvonalba sorolással kapcsolatban, semmilyen igényt nem érvényesített, ezért az erre történő **fellebbezési hivatkozása a Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében, mely szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, már érdemben nem volt figyelembe vehető.**”

II/B- 5.) 3007/2016. (I. 25.) AB határozat [5] bekezdés

„Az indítványozó által a fellebbezéshez csatolt levelezés iratanyaga a Pp. 387. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő **235. § (1) bekezdésnek korlátozó rendelkezése alapján új bizonyítékként érdemi vizsgálat tárgyát nem képezheti,** azonban annak tartalmára tekintettel a másodfokú bíróság megjegyezte, hogy a felperes levélben is elfogadta volna az eredeti parkolójegyet, amelyet azonban a levelezés tanúsága szerint az indítványozó nem volt hajlandó megküldeni.”

II/B- 6.) 3072/2016. (IV. 11.) AB végzés [6] bekezdés:

„Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a csatolt díjmegállapodás és költségigazolás vonatkozásában is nyilatkozattételre hívta fel a felperest, aki ennek nem tett eleget, így a **perköltség utólagos vitatására a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján már nincs lehetősége.**”

II/B - 7.) 3101/2017. (V. 8.) AB határozat [10] bekezdése:

A másodfokú bíróság az indítványozó fellebbezését megalapozatlannak találta, és az elsőfokú ítélet elbirtoklással kapcsolatos érdemi részét helyben hagyta. Indoklása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiánytalanul felderítette. Az indítványozó a szabályszerű idézésre nem jelent meg, ugyanakkor nem volt elzárva attól a lehetőségtől, hogy jogi képviselője útján ismertesse a védekezése alapjául szolgáló tényállításait, **így a fellebbezésben előadott új tényeket, melyeket a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továb-biakban: Pp.) 235. § (1) bekezdése alapján már nem vehetett figyelembe.**

II/B- 8.) 3070/2018. (II. 26.) AB végzés[4] bekezdése

A bíróság rögzítette továbbá, hogy az adós a szerződést felmondó nyilatkozat érvénytelenségére először a fellebbezésében hivatkozott, ezért ez a Vht. 224/A. § (1)

bekezdése és a 214. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó **régi Pp. 235. § (1) bekezdésében írt korlátra figyelemmel nem volt érdemben vizsgálható.** A bíróság szerint közokiratba foglalt felmondó nyilatkozat érvényességének vizsgálatára a végrehajtási eljárásban nincs lehetőség, ezt az igényét az adós polgári perben érvényesítheti.

II/B- 9.) 3251/2019. (X. 30.) AB határozat [73] bekezdése

Fontos hangsúlyozni, hogy a jogalkotó már a rendes perorvoslati rendszer kialakítása során figyelemmel volt arra is, hogy a **másodfokú bíróság teljes egészében nem veheti át az elsőfokú bíróság jogkörét, mert ezáltal a bíráskodás egyfokúvá válna.** Ebből következően a másodfokú bíróság csak a **régi Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően előterjesztett új tényelőadást vagy bizonyítási indítványt vehette figyelembe, és csak ezeket bírálhatta el első fokon.** Meg volt továbbá az a mérlegelési jogköre is – nagy terjedelmű bizonyítás esetén –, hogy az elsőfokú határozat **hatályon kívül helyezése mellett, e bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítsa** [rég. Pp. 252. § (3) bekezdés].

II/B- 10.) 3220/2014. (IX. 22.) AB végzés [2] bekezdése:

A fellebbezéshez csatolt, korábban keletkezett engedményezési szerződést ítélete indokolása szerint a **másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp) 235. § (1) bekezdése alapján azért hagyta figyelmen kívül,** mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eleget tett a bizonyításra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének, ezért a Pp. 141. §-a alapján helyesen járt el akkor, amikor nem halasztotta el a tárgyalást a felperes bizonyítási indítványára figyelemmel. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (6) bekezdésében foglalt kötelezettségének is eleget tett azzal, hogy az alperesi ellenkérelmet postán megküldte a felperesnek, a tárgyaláson pedig szóban ismertette azt vele.

II/B.- 11.) 3116/2014. (IV. 17.) AB végzés [16] bekezdése:

A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem találta értékelhetőnek a másodfokú eljárásban csatolt új bizonyítékot és nem látott lehetőséget a másodfokú eljárásban fellebbező felperes által a Ptk. 86–87. §-aira alapított új jogalap elbírálására sem. A másodfokú bíróság az 58 981 108 forint pertárgyérték, valamint a felperes 90%-os pervesztességének figyelembevételével nem tartotta eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján megállapított elsőfokú perköltség összegét sem

II/B- 12.) 3163/2013. (VII. 24.) AB végzés [9] bekezdés:

Kúria egyrészt azt vizsgálta, hogy az alperesek által az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezést a másodfokú bíróság jogszerűen vizsgálta-e. A Kúria szerint a III. rendű alperes fellebbezése nem felelt meg a Pp. 235. § (1) bekezdésében írtaknak, vagyis jogszabálysértő volt annak másodfokú bíróság általi érdemi elbírálása.

II/B-13.) Kapcsolat a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelme és a Szolnoki Törvényszék1.Pf.21.110./2018/15ítélete közötti logikai kapcsolat

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozat kifejtette, a tisztességes eljárás követelményeit: „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye **az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli,** és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság

gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” [24. indoklás]

Jelen peres eljárásban a Pp. 235.§ egy eljárásjogi garancia, ami a bizonyítással az első fokú eljárásban nem élő fél perbeli ellenfelét védi, azáltal, hogy kizárja az új bizonyíték előterjesztését.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 3311/2018 (X.16.) Ab határozat: „A tisztességes eljáráshoz való jog alapján **az egyes eljárási garanciák olyan értéket** jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve **eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.**” [34 indoklás]

A Pp. 235.§ -ban foglalt eljárásjogi garancia megsértése álláspontom jelen ügyben,eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét, mert az ügy érdemi eldöntésére egyértelműen kihatással volt. Hiszen elsőfokú peres eljárásban felperes az által előző pontban írt elszámolás alapján lényegében pernyertes volt, míg másodfokú eljárásban felperes lényegében pervesztes lett alperes nem megengedett bizonyítása (elszámolás) miatt.

Az Abtv. 29. § - ában meghatározott követelményeknek megfelelően jelen alkotmányjogi panasz indítvány befogadását és érdemben történő elbírálását az indítványban meghatározott bírósági döntésben megnyilvánuló, az alkalmazandó és hatályos jogszabályi rendelkezéseket önkényesen figyelmen kívül hagyó, az alapvető jogokat indokolatlanul megkülönböztető, tisztességes bírósági eljáráshoz, azon belül a jogorvoslathoz való jogot is sértő, ezért a jogállamiság alapelveivel összeegyeztethetetlen jogalkalmazási gyakorlat megsemmisítése érdekében kérelmezem. Az alábbiakban részletezett indokok alapján a megsemmisíteni kérelmezett bírói döntések alapvető alkotmányjogi jelentőségű, bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség testesül meg, amely megakadályozza a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező, a bírók törvényeknek alávetten, függetlenül és pártatlanul történő jogviták eldöntésére vonatkozó jogosultságom érvényesülését, amelyre figyelemmel kérelmezem az indítvány befogadását.

A IV/68-1/2020 ügyszámon folyamatban lévő alkotmánybírósági eljárásban *Magyarország Alaptörvénye* (a továbbiakban: Alaptörvény) *SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG* címének XXVIII. cikkének (1) bekezdésében meghatározott rendelkezésében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelem alapján jelen alkotmányjogi panasz indítványom kiegészítéseként is kérelmezem alkotmányjogi panasz indítványommal érintett döntés megsemmisítését.

Alkotmányjogi panaszindítvány kiegészítésemként előadom, hogy a Pp. 2. § - ában meghatározott rendelkezések szerint a bíróság feladata a felek tisztességes eljáráshoz való jogának érvényre juttatása, amelynek elmaradása esetén az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasszal támadott alaptörvény-sértő döntést *az Alkotmánybíróságról* szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) bekezdésben meghatározott rendelkezés szerint megsemmisíti. Az alkotmányjogi panasz indítvánnyal és az alkotmányjogi panasz indítvány

kiegészítéssel támadott bírói döntés nem felel meg a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő követelményeknek, ezért e döntés alaptörvény-sértő. Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában meghatározott rendelkezés szerint az eljárás tisztességességét az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet megítélni. Az alkotmányjogi panasszal érintett polgári peres eljárás nem volt tisztességes.

Az Alkotmánybíróság IV/01922/2014 ügyszámú alkotmánybírói eljárásban Budapesten, 2016.01.19. napján 3007/2016. (I. 25.) AB határozat indokolásának [29] pontjában előadott érvelésre hivatkozással előadom, hogy jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntésben a bíróság által alkalmazott jogszabályi rendelkezésekből nem következik az indítványozót marasztaló bírói döntés, ezért e bírói döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény Az ÁLLAM címének 28. cikkében meghatározott rendelkezését. Az alkotmányjogi panasz indítvánnyal érintett bírói döntéssel befejezett polgári peres eljárásban a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bíróságtól megköveteli, hogy a felek észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja és ennek értékeléséről számot adjanak. A megnevezett alkotmánybírói döntés [34] pontjában meghatározott rendelkezés szerint az alkotmánybírósnak e kötelezettség megtartásának vizsgálata során vizsgálnia kell a jogvita természetét, az eljárási törvényi rendelkezéseit, a felek által előadott kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben előterjesztett lényegi választ igénylő lényeges kérdéseket. Az alkotmányjogi panasszal érintett döntésben részletezett indokolás szerint az elsőfokú eljárásban az alperes részéről a Pp. 182. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint más szakértő kirendelésére nem került sor. Az Alaptörvény XXXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog részletszabályait a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései tartalmazzák. A Pp. 3. (3) bekezdésében meghatározott rendelkezés meghatározza, hogy a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyításra kötelezett felet terheli. Az elsőfokú bírósági eljárásban az igazságügyi szakértő szakvéleményével foglaltakkal ellentétes bizonyítékok rendelkezésre bocsátása az alperest terhelte volna.

A IV/00146/2016 ügyszámú alkotmánybírói eljárásban Budapesten, 2019.11.19. napján a 3336/2019. (XII. 6.) AB határozat indokolásának [38] pontjában meghatározottak argumentum a contrario értelmezéséből megállapítható, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem volt elzárva annak lehetőségétől, hogy a szakvéleményt vitassa, amelyre nem került sor. Az alperes kizárólag fellebbezésében hivatkozott a szakvélemény megalapozatlanságára, illetve kizárólag a fellebbezéséhez csatolt újabb szakkérdés eldöntésére vonatkozó bizonyítékot, jogszerűtlenül. A tisztességes eljáráshoz való joggal ellentétes bírói döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztása céljából hivatkozom a 3047/2017. (III. 20.) AB határozat [31] pontjában indokolására. Jelen polgári peres eljárásban a másodfokú bíróság a Pp. 235. § - ában meghatározott rendelkezésbe ütköző módon előterjesztett szakvélemény hiányában sem vált kötött eljárássá, a másodfokú eljárásban eljáró bíróság az alperes részéről előterjesztett fellebbezés alapján jogosult volt gyakorolni a Pp. 2. § - ában meghatározott feladatát. A fellebbezési eljárásban jogszerűtlenül csatolt szakértői véleménnyel a bíróság a törvényben meghatározott feladatát lehetetlenítette el.

Az alkotmányjogi panasz indítvánnyal, alkotmányjogi panasz kiegészítéssel támadott döntés ahogyan részletezésre került az Alaptörvény XIII. cikkében meghatározott tulajdonhoz való joggal is ellentétbe ütközik, a döntés megakadályozza a tulajdonjoghoz fűződő birtoklás, használat, rendelkezési jog gyakorlásának gyakorlását.

II/D Dologi jogviszony:

Álláspontom szerint [REDACTED] és [REDACTED] között dologi jogviszony volt, így helye van Alkotmánybíróság eljárásának.

A 344/2017. (XII. 20.) AB határozat [33] bekezdés szerinti:

„Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) **bekezdésének védelme a dologi, és nem a kötelmi jogviszonyokra terjed ki.** A 3115/2017 (V.22.) AB végzésében (Indoklás [16]) e körben visszautalt „118/B/2009 AB határozatra, amely szerint az >> Alkotmánybíróság – eddig gyakorlata során – az olyan jogviszonyoknál, amelyek inkább voltak kötelmi jellegűek (in personam), mint dologi jellegűek (in rem), nem állapította meg a tulajdoni védelem fennálltát <<, és ennek alapján azt állapította meg, hogy például a pénzkövetelésben marasztaló jogerős bírósági ítéletet nem lehet érdemi összefüggésbe hozni tulajdonhoz való joggal (ABH 2010, 1959, 1963.)” **is fennállnak, mert álláspontom szerint dologi jogviszony.**

III.Záró Rész

Ebben bízva fordulok T. Alkotmánybírósághoz és kérem, szíveskedjenek a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.110./2018/15..alatti ítéletet megsemmisíteni.

A Tisztelt Alkotmánybíróság jelen eljárással kapcsolatos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikke és az Abtv. 27.§ alapozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Jelen eljárás fő alapjogi kérdései:

- **Megilleti-e, a tulajdonost az a rendelkezési jog, hogy rosszhiszemű birtokostól saját választása szerint követeljen használati díjat (idő vagy tevékenység alapú elszámolás).**
- **Dönthet-e ügyben eljáró bíróság tulajdonos (szakértő által is alátámasztott) választásától eltérően, ha az ügyben nem merül fel szükségességi teszt.**
- **Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog magában foglalja-e a Pp.235.§ foglalt eljárásjogi garanciát is?**

Szolnok. 2020. február 28.

Tisztelettel:

[REDACTED]
indítványozó

